

Arrest

nr. 148447 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift die X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 juni 2015 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 12 juni 2015 (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 juni 2015, werden aan verzoekende partijen het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, onder een bijlage 13septies (kennisgeving d.d. 12 juni 2015).

1.2. Het betreft de thans bestreden beslissingen, die het voorwerp uitmaken van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.3. De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan mevrouw die verklaart te heten:

naam: G.

voornaam: V.

[...]

nationaliteit: Armenië

In voorkomend geval, ALIAS: .

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer die verklaart te heten:

naam: G.

voornaam: V.

[...]

nationaliteit: Armenië

In voorkomend geval, ALIAS: .

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Betrokkene verblijft op het Schengen grondgebied zonder een geldig visum.

- 12° indien zij voorwerp is van een inreisverbod.

Op 02.01.2013 werd aan betrokkene in uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980 een inreisverbod van drie jaar betekend.

Artikel 27 :

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

□ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten haar betekend op 12.06.2012, op 17.08.2012, op 09.11.2012, op 02.01.2013 en op 17.09.2013.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft op 20.05.2009 een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd geweigerd door het CGVS op 16.09.2009. Na een schorsend beroep werd betrokkene's asielaanvraag definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RVV op 04.02.2010. Betrokkene ontving vervolgens op 12.06.2012 per aangetekend schrijven opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq van 31.05.2012) geldig 30 dagen.

Betrokkene diende vier maal een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Een eerste aanvraag ingediend op 21.12.2009 werd onontvankelijk verklaard op 08.08.2011. Deze beslissing is op 17.08.2011 aan betrokkene betekend. Een tweede aanvraag ingediend op 14.06.2012 werd onontvankelijk verklaard op 08.08.2012. Deze beslissing is op 31.08.2012 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Een derde aanvraag ingediend op 30.08.2012 werd onontvankelijk verklaard op 29.10.2012. Deze beslissing is op 09.11.2012 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Een vierde aanvraag ingediend op 30.11.2011 werd onontvankelijk verklaard op 10.12.2012. Deze beslissing is op 02.01.2013 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen alsook een inreisverbod van 3 jaar (bijlage 13 sexies).

Uit de vaststelling dat uit diepgaand onderzoek van de medische afdeling van de DVZ is gebleken dat noch betrokkene, noch haar echtgenoot voldoen aan de criteria vervat in het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene en haar echtgenoot geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het administratief dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds deze vaststellingen de gezondheidstoestand van betrokkene in die mate zou zijn gewijzigd, dat betrokkene bij zijn verwijdering een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Verder diende betrokkene ook twee keer een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Een eerste aanvraag ingediend op 04.01.2012 werd onontvankelijk verklaard op 16.05.2012. Deze beslissing is op 21.05.2012 aan betrokkene betekend. Een tweede aanvraag ingediend op 13.01.2013 werd onontvankelijk verklaard op 03.09.2013. Deze beslissing is op 17.09.2013 aan betrokkene betekend met een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen.

De omstandigheid dat de terugleiding naar Armenië wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet haar verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze, vermits op haar niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaastigen.

Betrokkene werd door de gemeente Boom geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Zij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten haar betekend op 12.06.2012, op 17.08.2012, op 09.11.2012, op 02.01.2013 en op 17.09.2013. [...]"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Inzake het bevel om het grondgebied te verlaten voert verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* aan. Zij benadrukt dat *in casu* de bestreden beslissingen betekend werden op 12 juni 2015, terwijl de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid pas werd ingediend bij verzoekschrift van 22 juni 2015, hetzij 10 dagen later. Verwerende partij steunt zich hierbij op "art. 39/57, 1° lid van de vreemdelingenwet" voor wat betreft de beroepstermijnen.

2.2. Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen."

2.3. Artikel 1, 6° van de Vreemdelingenwet definieert een verwijderingsmaatregel als volgt:

"6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt;"

In tegenstelling tot wat verzoekende partij ter terechtzitting beweert kan derhalve niet ter discussie worden gesteld, dat het *in casu* bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, een verwijderingsmaatregel is.

2.4. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat aan verzoekende partijen reeds op 12 juni 2012, op 17 augustus 2012, op 9 november 2012, op 2 januari 2013 en op 17 september 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten werden betekend. De bevelen van 12 juni 2015 waarvan in voorliggende zaak de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevorderd, is dus een "zesde" verwijderingsmaatregel. Verzoekende partijen beschikten derhalve over een beroepstermijn van vijf dagen om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

2.5. Uit de stukken van het administratief dossier en de door verzoekende partij neergelegde stukken blijkt dat de bestreden bevelen aan verzoekende partijen ter kennis werden gebracht op 12 juni 2015. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd evenwel slechts op 22 juni 2015 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen per faxbericht overgemaakt. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

2.6. Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting werd de laattijdigheid van verzoeksters beroep toegelicht in die zin dat niet werd aangetoond dat de laattijdige indiening van haar beroep aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil

die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Ter terechtzitting werd geen overmacht aangetoond.

2.7. De Raad merkt nog op dat de toegankelijkheidsvereiste vervat in artikel 13 van het EVRM, niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwendung uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). Verzoekende partijen betogen niet dat de beroepstermijn zoals deze *in casu* geldt onredelijk of arbitrair zou zijn of een vorm van machtsafwendung uitmaakt.

2.8. De door verwerende partij opgeworpen exceptie is gegrond.

2.9. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

K. DECLERCK